याणि ययोः वल्कलवाससावित्यर्थः अनुप्रिमाणि फलानि अश्नमाहारो ययोः तौ वन्यफलाहारौ न शालिभोजनौ परिव्रियतेऽनेनेति घञ् उपसर्गस्य घञीति दीर्घः मृगाणाममनुष्यत्वात् अभृत्रिमः परीवारो अनुजीविलोकोयथोस्तौ मृगपरिवारौ तथापि माम्यर्य्यभूताम्परिभूतवन्तौ लुङि रूपम्॥ २७॥

भ० असंस्कृत्रिमसंव्यानावित्यादि। तौ असंस्कृत्रिमसंव्यानौ तन्त्वादीनां संस्कारेण जातं संस्कृत्रिमं संपरेःसुमिति सुम् न विद्यते संस्कृत्रिमं संव्यानमुत्तरीयं ययोर्वल्कलमात्रसत्त्वात् वपनेन जातं उप्रिममनुप्रिमं वन्यं तादृशं फलमशनमाहारो ययोः अथवा नन्द्यादित्वात् कर्त्तरि अनः फलाशिनाविति क्वचित् पाठः भरणेन पोषणेन जातोभृत्रिमः परीवारोऽनुजीविजनो ययोः सर्व्वत्र द्वितस्तञ्चेत्रिमक् ग्रहस्वपाद्योरिति जिः परिवृणोतीति कर्त्तरि घञ् व्यतीहारे त्रिःपूर्व्व इत्यत्र व्यतीहार इति दीर्घनिर्द्देशात् क्वचित् घञन्ते उपसर्गस्य दीर्घत्वं सूचितं तेनात्र परेरिकारस्य दीर्घत्वं तौ यद्यपि ईदृशौ तथापि मां पर्य्यभूतां परिभूतवन्तौ भूस्थेति सेर्लुक्॥ २७॥

श्वःश्रेयसमवाप्तासि भ्रातृभ्यां प्रत्यभाणि सा। प्राणिवस्तव मानार्थं व्रजाश्वसिहि मा रुदः॥ २८॥

ज०म० श्वःश्रे। श्वःशब्दः प्रशंसामाह शोभनं श्रेयइति वाक्ये श्वसीवसीयः श्रेयसइत्यच् मयूरव्यंसकादित्वात्सः श्वःश्रेयसङ्कल्याणमवाप्तासि प्राप्स्यसि भविष्यदनद्यतने लुट् मारयावस्तावित्युक्तभवति ताभ्यां भ्रातृभ्याम्प्रत्यभाणि प्रतिभणिता सा कर्म्मणि लुङ् प्राणि